

pes per la llur significació, temerosos que el SINDICAT els fes objecte de les seves persecucions, no sé per quin motiu, preguntàvem oficialment en un document a la Junta del Col·legi, si en el cas de fer-se efectiva aquesta persecució, el Col·legi els defensaria. Aquella pregunta pecava tan d'innocenta en el meu concepte, (1) que no era suficient per a explicar el canvi d'actitud de la Junta del Col·legi. D'aquí que em pensés existien altres motius, que no em creia per altra part amb dret a investigar.

Des d'aquell moment ens buscàrem casa pròpia i ens proposàrem d'una manera o altra ficar-nos a la Junta del Col·legi. Anàrem prenent les nostres mides per a presentar una candidatura pròpia també, a les pròximes eleccions i tractar d'apoderar-nos del Col·legi, però però altra part sentíem entaular lluites i establir antagonismes entre companys, éssent així que la missió del SINDICAT volem que sigui de pau i d'harmonia. Per això, abans de tirar-nos a la lluita, pensàrem fer una temptativa per a buscar una intel·ligència. Efectivament, demanàrem una entrevista de les dues Juntes, formulàrem les nostres pretensions, i sigui dit en honor dels companys del Col·legi, mereixeren per part d'ells una franca acceptació. Fèrem desseguida una candidatura dels nou llocs per omplir, posant-n'hi dos d'ells reelegits i set de nostres, i encara un dels seus era també sindicat. Els nostres a més de complir amb el peu forçat previst pels Estatuts, que tres vocals siguin metges titulars o municipals, procuràrem que fossin ben adictes al SINDICAT i d'una activitat provada, que hi hagués una bona representació de la Junta del SINDICAT—n'hi ha quatre i un de la Secció de Barcelona, el seu President—per tal que la compenetració fos més completa. A més procuràrem que hi estigués representada, com hi està digníssimament per un dels seus membres, el Dr. Trias, una entitat tan important com la Facultat.

Establert el pacte, ha estat complert amb absoluta llealtat per les dues parts, com se veu pel resultat.

Doncs bé. Per què hi hem anat al Col·legi? En part ja està dit: per evitar dualismes, autagomismes i lluites entre companys. A més, tenint en compte que hi ha moltes despeses comuns i totes les hem de pagar els mateixos, unificar despeses com són les de local, de personal, etc., etc.

(1) Perdonin llurs autors, tots ells, o quasi tots, bons amics meus i tots prestigiosos companys, però la pregunta no estava al nivell en el meu concepte de llur prestigi.

Hi hem anat també impulsats per les excitacions de molts companys, tant de dins del SINDICAT com de molts del Col·legi, incondicionals o no del mateix, prometent alguns la llur cooperació el dia que hi fóssim. Ara aquets tenen la paraula.

Que hi anem a fer al Col·legi? Hi anem a sumar energies, hi anem a evitar resta de forces, hi anem a aprofitar, a impulsar ies forces, els aventatges de la posició oficial del Col·legi, a aprofitar les seves iniciatives, aquelles coses bones que el Col·legi pugui fer en pro de la nostra classe i de la salut pública, i sumar-les a les nostres; en una paraula, anem a continuar dintre del Col·legi la tasca del SINDICAT, a impulsar el desenrotllament del programa d'aquell i continuar el del nostre, que en el fons són un mateix.

I encara que a primera vista sembli paradoxal, que per un mateix programa existeixin dues entitats per a executar-lo, en realitat no ho és. El programa és el mateix, els procediments han de ésser, però, diferents, perquè malgrat l'objectiu sigui el mateix, les diferències entre un organisme i l'altre són essencials, com ja s'ha dit mantles vegades.

En efecte, el Col·legi, organisme oficial, és un ser captiu, lligat, engaviat completament pels barrots que representen el seu Estatut, imposat per l'Estat uniformement a tots: el SINDICAT és completament lliure i amb llibertat completa de moviments; el Col·legi té la font única de la seva autoritat en el mateix Estatut, que no pot canviar; el SINDICAT la té en la voluntat llibèrrima de la majoria dels seus associats: al Col·legi s'hi entra obligat pels seus Estatuts, puix segons ells, legalment, no és pot exercir la professió sense pertànyer-hi; al SINDICAT s'hi entra ben lliurement i per la convicció dels aventatges que a tots pot reportar l'esforç mancomunat de tots; el Col·legi malgrat l'aventatge d'organisme oficial, no pot usar com a procediments per a obtenir els aventatges necessaris, altres que la petició quan es dirigeix als superiors i l'aplicació estricta d'allò que li permet l'esquifit Estatut, quan es dirigeix als iguals o inferiors; el SINDICAT deu *exigir* tot el que sigui de justícia i obra amb absoluta i quasi absoluta llibertat, sens altra limitació que la llei moral, les lleis de l'Estat i el propi Estatut; que d'acord amb les mateixes s'ha donat ell mateix i que pot modificar sempre que li convingui.

De tot lo dit es desprèn la possibilitat, la conveniència, i mentre no es modifiqui la llei, la ne-